

D-I Goe - schita

Schita este opera epica narativa in proza, de mica intindere, cu o actiune simpla, concentrata, infatisand un moment semnificativ din viata unuia sau a catorva personaje. In schita nu exista episoade colaterale, se surpind gesturi, atitudini, fapte sau situatii caracteristice, cuprinde mici scene din viata cotidiana.

Creatorul schitei in literatura romana este I. I. Caragiale, autorul volumului "Momente si schite" (1901) unde este publicata si nareatiunea D-I Goe. La o lectura mai atenta, aceasta naratiune prezinta toate trasaturile caracteristice schitei.

Este o opera epica, in proza, de dimensiuni reduse, cu o actiune concentrata ce rezuma o situatie de viata: educatia gresita pe care familiile o dau copiilor.

Fiind o schita, in naratiunea "

D-I Goe" este prezentata o singura intamplare - calatoria celor patru personaje cu trenul, din urbea x pana in Bucuresti, de 10 mai al unui an neprecizat. Lipsa indicatiilor toponimice si cronologice confera acestor intamplari caracter repetabil, tipic.

Actiunea este simpla lineara si ca in orice opera epica, se constituie in momente ale subiectului literar.

Astfel, in expozitiune, autorul ni-l prezinta pe Goe, personajul principal, in compania familiei sale, asteptand sosirea trenului care ii va duce la Bucuresti. Intriga se consuma inaintea expozitiei si este reprezentata de hotararea celor trei dame de a-l duce pe Goe la Bucuresti, de 10 mai. De aici decurg toate celelalte intamplari, si anume ispravile lui Goe in timpul calatoriei, constituind desfasurarea actiunii. Punctul culminant reprezinta apogeul ispravilor lui Goe, cand acesta trage semnalele de alarma provocand oprirea imediata a trenului, iar bunica devine complice.

Urmeaza deznodamantul actiunii, caci, dupa ce trenul porneste, in scurt timp pasagerii ajung la Bucuresti.

Fiind plasata intr-un interval de timp redus- calatoria- aceasta schita are calitatea de a scoate in evidenta trasaturile de caracter ale personajelor. Aici, cele trei dame isi releva incultura, pretentiile umflate, intelegerea exagerata fata de Goe, iar acesta din urma isi afiseaza aroganta, rasfatul si proasta crestere.

Intreaga desfasurare a actiunii, cat si personajele sunt credibile, pot fi veridice.

Ca in orice schita, personajele nu reprezinta cazuri particulare, ci categorii umane, adica sunt personaje tipice. Din aceasta cauza mam-mare si mamitica nu au prenume, ele reprezentandu-le pe toate bunicile sau mamele care isi idolatrizeaza urmasii.

La randul lui, Goe este o ipsotaza a copilului obraznic, un lonel mai mare si dupa ce va mai ramane repetent de cateva ori, isi va lua (probabil) bacalaureatul ca Ovidiu Georgescu ("Bacalaureat"), datorita interventiei mamei pe langa profesori.

Naratiunea "D-I Goe" de Ion Luca Caragiale intruneste toate caracteristicile schitei, ilustrand in mod stralucit specia pe care o reprezinta si este "un adevarat monument de arta literara literara" prin limbaj, prin sucesiunea dinamica a intamplarilor si prin felul in care sunt creionate personajele.